

[Lawaetz]

rens forventning skulle ske det, at lønudviklingen pludselig blev svagere, ville arbejdsministeren også være nødt til at ændre understøttelsen i forhold til lønnen.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg har lidt vanskeligt ved at forstå sammenhængen imellem de forskellige punkter i hr. Lawaetz' taler. Når hr. Lawaetz siger, at man skal forkæle folk, når de er på arbejdspladsen – og det er jeg enig i – og at man også skal sørge for, at de får en fornuftig understøttelse, når de uforskyldt bliver ledige, hvori ligger så fornuften i den argumentation, når man her fra talerstolen siger nej til en fornuftig regulering af dagpengenes størrelse og endda som slutning i sit indlæg foreslår et par karensdage?

(Kort bemærkning).

Lawaetz (FP):

Det er muligt, at hr. Kaj Poulsen har svært ved at fatte forskellen og fornuften i det. Men vi er jo enige om én del af fornuften, nemlig at man skal forkæle dem, der er i arbejde. Men i modsætning til hr. Kaj Poulsen og andre siger vi: der skal være en lille forskel mellem at slide og slæbe i 40 timer om ugen, have transportudgifter osv., og så det ikke at lave noget. Det tillader vi os fortsat at sige, og det gør vi ud fra vores politik gående ud på, at vi tjener menneskeheden bedst ved at skaffe dem noget arbejde i stedet for at give dem understøttelse.

Der er stadig et paradoksproblem, og det er mere og mere tydeligt, jo højere vi kommer op, således at der virkelig er mange mennesker, der arbejder for et beløb, der er væsentligt under den maksimale understøttelse. Det synes vi ikke er rigtigt.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Der er et par af ordførerne – desværre ikke ret mange – der har beskæftiget sig en lille smule med, hvad der egentlig ligger som baggrund for dette lovforslag, nemlig den store arbejdsløshed. Jeg tror, det var hr. Poul H. Møller, der var inde på at sætte en forbindelse mellem det begreb »om passende arbejde«, der står i lovforslaget, og arbejdsløsheden, altså at det skulle være nemmere at

flytte rundt med folk. Det bringer os over i tankebanerne om paradoksproblemerne.

Men sagen er jo, at man ikke kan løse paradoksproblemet på denne måde, for det er jo sådan, at vores egentlige problem er et uddannelsesproblem, og det kan man ikke løse ved at sige, at så må vi kunne flytte folk fra det ene område til det andet. Det er hele tiden uddannede folk, der mangler, når der tales om paradoksproblemer af den ene eller den anden art. Der er det jo så forfærdeligt, at skiftende regeringer herinde – også den siddende og den kreds, der nu danner flertal for den – også vil spare på uddannelsesbudgettet; man er medskyldig i, at der også spares på det område, altså kan man ikke røre noget ved det.

Vi ved, at kommuner og amter ikke må have en større stigningstakt fremover end en vis procent, og den er selvfølgelig for lav, for den er arbejdsløshedsskabende, og det er altså også flertallet herinde, der er skyld i, at det er sådan. Det er alle disse ting, man må have gjort op med, i stedet for at sige sådan noget som, at nu skal man kunne flytte den pågældende arbejder fra det ene område til det andet.

Jeg er ked af, at ikke flere er gået ind i denne debat, for det er egentlig den debat, som er den principielle i denne forbindelse. Jeg forstår det godt, for man er jo magtesløs og vil ikke være med til at bruge nogle flere penge. Man har kun i hovedet at opsuge købekraft og dermed skabe yderligere problemer for landet. Men det var dog væsentligt at tage en drøftelse af disse ting for at komme i gang med at løse op for dem på en helt anden måde end ved at rokere rundt på folk, som om de var marionetter.

På mit spørgsmål om, hvad passende arbejde egentlig indebærer, fik jeg det eksempel af arbejdsministeren, at det i hvert fald ikke indebar, at en typograf kunne ansættes til at være kahytsjomfru. Ja men det var ikke det, jeg spurgte om; jeg spurgte ikke om, hvad det ikke kunne bruges til. Jeg spurgte om, hvad der ligger i det, og bad om et eksempel, og så får jeg et eksempel som dette, jeg ikke kan bruge til noget. Så bliver der talt lidt løst om, at man skal kunne flytte fra den ene A-kasse til den anden. Ja vel, men så lad os få nogle eksempler, for folk ude omkring, der kender lidt til arbejdsløhedskassesystemet, er forskræmte ved det, der står i denne